

Med Hensyn til de to af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skal jeg fraraade Vedtagelsen af dem. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at nægte Kolonialraadene den samme Frihed, som vi selv nyde godt af i vore lovgivende Forsamlinger, selv om de naturligvis ikke kunne siges at staa paa samme Fod som den danske Rigsdag. Med Hensyn til det andet Punkt, forekommer det mig, at det retteste vil være at følge Kolonialraadene. De kende bedst den Maade, hvorpaa Livet har udviklet sig derovre, og jeg ser ikke, at der er Grund til at modsætte sig det Ønske, som er fremkommet fra deres Side. Det er en gammel Ordning, at man ved 5 Aars Ophold i Kolonierne kan erhverve sig Valgret. Jeg vil derfor tilraade, at man ikke stemmer for de to Ændringer, som Mindretallet har stillet.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Den ærede Ordfører for Mindretallet (P. G. C. Jensen) sagde, at Guvernøren jo ikke kender dette Forslag. Det er ganske sandt, men Guvernøren kender Spørgsmaalet om Indfødsret som Betingelse for Valgret og Valgbarhed, og han kender ogsaa det Forslag angaaende denne, som er blevet vedtaget nede i Folketinget. Jeg har telegrafisk korresponderet med ham derom, og jeg har telegrafisk faaet Meddelelse om hans Betæneligheder ved det, hvilke jeg dog den Gang opfattede saaledes, at jeg mente at turde forsvare at gaa med til Forslaget. Senere har jeg hørt fra ham i et udførligt Brev, og det Indtryk, jeg har faaet, er, at han var meget betænkelig derved, og jeg for mit Vedkommende kan derfor ikke paa nogen Maade gaa videre uden at udsætte mig for, at han erklærer, at jeg derved har vanskeliggjort hans Gerning. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde ganske vist, at der er ikke et eneste Menneske paa Øerne, der kan føle sig fornærmet ved et saadant Forslag. „Fornærmet“ er vist heller ikke det rette Udtryk. Nej, hvad de kunne faa en Følelse af, er dette, at de, naar Retten til at erhverve Valgret og Valgbarhed paa Øerne ved 5 Aars Ophold falder bort, komme til at staa i en anden Linie overfor Øerne og Befolkningen, end de hidtil have staaet; og det er sikkert ogsaa det Indtryk, som Forslaget, hvis det vedtages, vil gøre derovre. Det er saaledes paa St. Croix, at de saakaldte fremmede svare over Halvdelen af Skatterne paa Øen. Vi kunne ikke i dette Øjeblik se helt bort derfra. Jeg mener, at naar

vi nu skulle til at lægge Grunden til en ny Æra, skulle vi ikke gøre noget, som kan saa unødvendig Splid i den lille Befolkning derovre. Lad os indrette os saaledes, at det nationale Element af sig selv vokser frem til en passende Styrke. Det gøres ved godt og dygtigt Arbejde derovre, og det gøres ved god Administration herhjemme. Naar det er sket, og vi saa om 10 Aar tage Spørgsmaalet om Valgretten op igen, tror jeg, at Tiden er inde til at overveje, om vi foruden det Skridt, vi nu gøre med Hensyn til Valgbarheden, tillige skulle gennemføre en Forandring med Hensyn til Valgretten.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds opkastede dette Spørgsmaal: Er der noget Land, der stiller sig saaledes, at det ikke kræver Indfødsret som Betingelse for Valgbarhed? Ja, saaledes have vi jo i 54 Aar stillet os overfor de vestindiske Øer, og mig bekendt, har der ikke under de Forhandlinger, der tidligere have været førte om Vestindien, været Spørgsmaal om at kræve Indfødsret som Betingelse for Valgret til Kolonialraadene. Det er vist nu første Gang, at det kommer frem. Og paa Island praktiseres jo det samme; der er Indfødsret ikke Betingelse for Valgret. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds sagde, at Kolonialraadet paa St. Thomas en Gang havde udtalt, at det kunde gaa med til den af det ærede Medlem foreslaaede Ordning. Det er rigtigt, de have en Gang udtalt noget i denne Retning; men i det sidste Andragende, det, hvorpaa vi have bygget Lovforslaget, staa der ikke noget derom, og det andet Kolonialraad har jo, som bekendt, bestemt modsat sig det. Jeg maa derfor fremdeles indtrængende fraraade dette Ting at vedtage Ændringsforslaget. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 skal jeg henholde mig til, hvad jeg allerede har udtalt.

P. G. C. Jensen: Naar jeg ytrede, at jeg ikke kunde tænke mig, hvilket Land der vilde vedtage Betingelser for Udførelsen af Valgret, hvori Indfødsret ikke var indbefattet, sigtede jeg naturligvis til, hvad der kunde ventes vedtaget under de nuværende Forhold, med den Tænkemaade, som for Øjeblikket hersker. Jeg ved jo meget vel, at vi selv have været med til for Islands Vedkommende at vedtage, at man der kan faa Valgret uden at have Indfødsret, men om man vilde gøre det i dette Øjeblik, anser jeg for et meget stort Spørgsmaal, jeg vilde i hvert Fald ikke. I øvrigt er der jo den meget væsentlige For-